

Koleerilise temperamendi näide ajaloost on Napoleon:

jässakas keha, imposantne pea ja lühike kael,
pika kere kohta suhteliselt lühikesed jäsemed.

Koleeriku kõnnak on kindel ja hoogne,
sammudes asetab ta enamasti
kanna tugevasti maha.

Talle on omased
algatusvõime,
idealism,
riskimine ja
vastupidavus,
samuti tõearmastus,
vaimustumine ja täpsus,
ent ka kergesti ärritumine,

kui miski ei laabu nii, nagu oli kavandatud.

Loomulikult võivad kõik need omadused muutuda negatiivseks,
kui inimene ei püüdle idealistlike, vaid omakasupüüdlike
eesmärkide poole.

Siis kerkivad esiplaanile
hoolimatus, põikpäisus,
vajadus end maksma panna ja võimuiha.

Mõistagi kohtab nii sihiteadlikke inimesi
sageli juhtivatel ametikohtadel.

Koleerilised lapsed on üsna väsitavad.

Nad ärrituvad kergesti,

neile on omased vihahood

või dramaatilised emotsionaalsed pursked,

nad võivad märatseda,

lüüa ja mõnikord tõepoolest proovida

"peaga seinast läbi minna".

Nad võivad eeskujulikult täita

mingit erilist ülesannet,

teha midagi teiste laste heaks või

vigu ja eksimusi heastada.

Koolis on nad alati erksa vaimuga.

Tunnivestlustes on nad enamasti eestvedajad,

ei hiline kunagi,

rõõmustavad, kui õpetaja lubab

neil klassi ees midagi näidata.

Nad on nõudlikud

ega lase endale kõike

pakkuda ja öelda.

Goebel, W., Glöckler, M. (2008). *LAPS. Meditsiinilis-pedagoogiline nõuandja.*

PreMark, lk 321.